

La senyora vicepresidenta del Consell:

Gràcies, senyor president.

Jo, crega'm que m'ho prenc seriosament, però el mínim que se pot demanar també a l'oposició és un poquet de congruència, i vostés no la tenen. I com ja li he dit, jo no he vingut a parlar ací de turisme, i vosté tampoc. Perquè vosté ha parlat de tot menys de turisme. I ha vingut ací a parlar d'estructura del Consell. A qui li competix l'estructura del Consell? Al president. Jo ja sé que vostés tenen un problema en la separació de poders. Sé que tenen un problema en la separació de poders. Però, com s'estructura el Consell és una competència del president.

I li he de recordar que tan important és per a este govern el turisme, que el turisme està adscrit a presidència, i té una secretaria autonòmica a la qual vosté pot demanar compareixença, pregunta oral, i demanar cada volta que vullga explicacions perquè el senyor Colomer estic segura que està encantat de donar-li a vosté totes les explicacions.

I tan important és el turisme i tan transversal el considerem que està adscrit a presidència, que és el màxim on se pot estar adscrit en un govern com vosté molt bé sap.

Mire, jo no li he intentat donar lliçons, eh? Jo no li he intentat donar lliçons sinó posar les seues contradiccions damunt de la taula, perquè vostés un dia diuen so i un altre dia diuen *arre*. Jo, m'agradaria, que si vosté vol parlar de política turística parle de política turística. Li he explicat com expliquem ací en el ple, en el ple, les qüestions adscrites a presidència i com és eixe repartiment. Clar, vosté diu, «una vegada ve el conseller d'economia i una altra vegada ve el senyor Climent». Si vosté això tampoc ho acaba d'associar, doncs és que vosté té un problema més gran del que jo pensava (*aplaudiments*) i és que el conseller d'economia és el senyor Climent, però en fi.

En qualsevol cas, mire, van ser vostés els que van acabar amb la conselleria de turisme com a tal. Vostés, el govern del Partit Popular, del senyor Fabra. Va acabar amb la conselleria de turisme i ara ens demanen a nosaltres el que vostés varen abolir, clar. Però és que, com sempre, tenen vostés la llengua més llarga que la memòria. La política turística, ara, per què se caracteritza? Perquè estem diversificant, perquè estem incloent una altra imatge de turisme. Per exemple, destinacions per a gent amb diversitat funcional; per exemple, destinacions en LGBT *friendly*. Estem diversificant costa interior, estem intentant desestacionalitzar.

Si vol parlem d'això. Jo li recomane que parle amb el senyor Colomer, que coneix estos temes molt millor que jo. Jo també puc parlar amb vosté, si vol, d'açò però ja li dic, jo ací estic contestant sobre estructura de govern, que li competix, a qui? Al president. Per tant, si vostés volen tindre conselleries, *me temo que van a tener que tener el gobierno*. Y en este cas no el tenen i açò competix al govern i no al parlament.

Moltes gràcies. (*Applaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Interpel·lació a la consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, senyora Mònica Oltra Jarque, sobre les mesures que adoptarà el Consell i, en particular, la conselleria, per a revertir la situació i defensar els interessos dels treballadors i treballadores d'AFEMA, que formulen la diputada senyora Fabiola Meco Tébar i el diputat senyor Daniel Geffner Sclarsky (GP Podemos-Podem) (RE número 38.465, BOC número 124)

El senyor president:

Senyories, finalitzada la sessió de control al Consell passàrem al punt següent de l'ordre del dia que és el punt novè i, d'acord amb l'acord que hem tingut i agraint l'amabilitat dels interpel·lants i de tota la cambra, passarem a la interpel·lació que formula l'il·lustre diputat senyor Daniel Geffner a la vicepresidenta del Consell sobre la situació i defensa dels interessos dels treballadors i treballadores d'AFEMA.

A tal efecte, per a substanciar la interpel·lació, el senyor Geffner disposarà de huit minuts en un primer torn d'intervencions.

Senyor Geffner, quan vosté vullga.

El senyor Geffner Sclarsky:

Sí, gracias señor presidente.

Gracias señora vicepresidenta por acudir en estas condiciones pero veo que no ha disminuido su capacidad dialéctica y su agudeza en la respuesta. Espero que sirva en esto pues vamos a tocar un tema en relación con la salud mental, que como sabe tiene competencias compartidas.

Permítame avanzarle en la línea de esta interpelación que no es una cuestión que apela un colectivo, es mucho más. Hoy en día el modelo de la recuperación figura como el principio organizativo de los servicios de salud mental prácticamente en todas las políticas de salud mental de los países más desarrollados. A lo largo del texto de la estrategia en salud mental de la Comunidad Valenciana, presentada recientemente, se reconoce su importancia y se incluye como uno de sus valores.

Sin embargo, en las acciones que se proponen en dicha estrategia no se recogen técnicas para el modelo de recuperación tan básicas como la promoción de la esperanza como principio impulsor de la recuperación, la facilitación de la autogestión de la enfermedad, la toma de decisiones compartida y la planificación de crisis basadas en las voluntades anticipadas, muchas de las cuales ya fueron incorporadas en la última edición de la estrategia en salud mental del sistema nacional de salud.

La estrategia en salud mental de la Comunidad Valenciana contiene muchas cosas positivas y de carácter progresista, pero soslaya abordar aspectos fundamentales de la atención a los trastornos mentales. No se comprende, dada la necesidad en servicios sociales que tienen todas las personas con trastorno mental grave, que esta estrategia no haya

al parecer sino valorada conjuntamente entre la Conselleria de Igualdad y Políticas Inclusivas y la Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública.

No se comprende, dada la interrelación del trastorno mental con trastornos por consumo de sustancias, que no se haya elaborado en colaboración con el plan nacional de drogas lo que ahondará la brecha y la descoordinación entre los servicios de salud mental, la (*inintel·ligible*) ... de conducta adictiva y los servicios sociales. En nuestra opinión, debería figurar en esta estrategia una propuesta de reintegrar la rehabilitación psicosocial a la Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública de donde nunca debería haber salido y de integrar las UCA –unidades de conductas adictivas– en los servicios de salud mental.

La atención a los trastornos mentales es responsabilidad de la conselleria de sanidad, de las diputaciones provinciales de Valencia, Castellón y Alicante. Y en la práctica diversas empresas privadas con las que se mantiene una relación público-privada. Este reparto de responsabilidades es confuso, crea descoordinación y posiblemente falta de equidad. Sorprende que este problema no se aborde resueltamente en la mencionada estrategia de salud mental.

Los recursos comunitarios para atender los trastornos mentales, plazas hospitalarias, centros de integración y rehabilitación psicosocial, plazas en pisos tutelados, son insuficientes en relación con las necesidades. Se preconiza la continuidad de cuidados en la estrategia de salud mental, pero si bien se alude a la rehabilitación y la atención, se excluyen los dispositivos rehabilitadores, los CRIS –centros de rehabilitación e integración social– y los centros de día.

Que la atención a los trastornos mentales se desenvuelva en una única red de servicios integrados e integral es una vieja aspiración de los profesionales de la salud mental, que siempre queda relegada pese a su evidente ventaja sobre las redes múltiples. La estrategia para la enfermedad mental se debe diseñar desde el ámbito escolar, laboral, de servicios sociales y también, lógicamente, en sanidad. Consideramos que la Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública y la de Igualdad y Políticas Inclusivas deben trabajar juntas en el plan de salud mental, que contemplen las necesidades de la población valenciana en materias de salud mental.

Sin perjuicio de que cuando esto haya sido expuesto y de lo que nos parecía más adecuado la realidad, esto era situar el marco conceptual de lo que estamos hablando en salud mental, en la realidad ante unas situaciones conflictivas sobre las que quisiera preguntarle. Existen asociaciones relacionadas con su conselleria de igualdad que se encuentran en situación delicada. Permítame poner en antecedentes a sus señorías respecto de una de ellas, AFEMA, Asociación de Familiares y Enfermos Mentales de Alicante.

Es una entidad que trabaja en su *conselleria*, con su *conselleria* desde hace años. Trabaja desde hace 25 años en la comarca, si bien desde hace 5 años es adjudicataria de la gestión integral de un centro de día y de un CRIS, Centro de Rehabilitación e Integración Social, desde el que se atiende a noventa personas. Asimismo gestiona dos viviendas tuteladas con residentes y también presta diversos programas y servicios para los enfermos y sus familiares. En total, hay cuatrocientas personas beneficiarias de sus planes.

La delicada situación por la que atraviesan los cuarenta y cuatro trabajadores y trabajadoras como consecuencia de impagos por la *conselleria*, no vienen de ahora, la sufren desde hace años, 8 años en concreto. El anterior gobierno del PP llegó a adeudar hasta quinientos mil euros a los técnicos psico y sociosanitarios que trabajan allí. La situación ha llegado a ser insostenible en el año 2016 al adeudarseles varias nóminas, hasta cinco. Pero como sienten su labor y con gran sentido de la responsabilidad, estos y otros profesionales han prestado sus servicios en el CRIS a los usuarios y usuarias sin cobrar, hasta el límite de lo imposible.

Han realizado múltiples acciones, desde encierros, manifestaciones y huelgas. Buscan una solución definitiva para resolver la situación de inestabilidad que es un continuo. La deuda de su *conselleria* con esta entidad llega a los doscientos ochenta mil euros y la deuda con los trabajadores y trabajadoras no llega a doscientos mil. Somos conscientes de que nada es fácil, que puede haber líneas crediticias diversas pero que el pago está pendiente.

De fondo está la problemática respecto del contrato de la gestión del CRIS que finalizó en diciembre del 2015, tras cuatro años de prórroga firmadas por el anterior gobierno del PP. Somos conscientes de la dificultad de un cambio de modelo del que existía, de la necesidad de incorporar cláusulas sociales que velen por la adecuada prestación de servicios a los usuarios y usuarias por parte de las entidades adjudicatarias de la gestión de los servicios públicos. Y (*inintel·ligible*) ... ponderación está indiscutiblemente el cumplimiento de todas las obligaciones incluidas las obligaciones con respecto a los trabajadores en las que es prioritario el pago, pero también la superación de la brecha salarial.

Desde este punto de vista, es más que entendible que los trabajadores, llegados este momento, hayan solicitado la declaración de un concurso de acreedores para garantizar la prelación de su crédito en el momento del pago. Pero esta situación no ha de impedir encontrar vías de pronto pago que es lo que, en definitiva, interesa a todas. Entiendo esta interpelación, entienda *consellera* esta interpelación, como el traslado de una preocupación, de un interés por conocer una solución del presente, pero también y sobre todo de futuro, de un futuro sostenible desde lo público, de una salida desde lo público a la realidad social de la salud mental que tiene a muchas personas beneficiarias y usuarias preocupadas.

Estamos seguros de que es una preocupación compartida como también lo estamos que desde su *conselleria* se está trabajando para alcanzar la mejor solución. La vía más rápida para asegurar la protección de estos trabajadores y trabajadoras que son la cara de un servicio. Atendida esta situación global de sector que repercute directamente en personas usuarias y en quienes le atienden, los y las trabajadores le preguntamos, ¿qué medidas ha adoptado o va a adoptar el Consell y en particular la *conselleria* para revertir esta situación y defender los intereses de usuarios y trabajadores de la salud mental?

Gracias. (*Aplaudiments*)

El señor presidente:

Moltes gràcies, senyor Geffner.

En la seua interpel·lació ara té la paraula la vicepresidenta del Consell per a respondre.

Vicepresidenta, quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyor Geffner.

A vore, començant pel principi de la seua interpel·lació, la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública i la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives portem mesos treballant en el tema de la salut mental. Per què? Perquè la salut mental ha sigut l'assignatura pendent en els últims vint anys dels antics governs i és l'àmbit que, amb diferència, ens hem trobat en més estat d'abandonament.

Vosté feia referència a l'estratègia i criticava que no estigueren les mesures socials i els CRIS integrats ahí. Però jo li explique, a la millor no ha acabat d'assabentar-se vosté. L'estratègia és la part de la conselleria de sanitat en la salut mental. La Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives de fet fa poques setmanes presentàrem el projecte de juntes cap a un pacte autonòmic d'atenció a la salut mental. I el mes que ve, el que farem seran estes dos estratègies ajuntar-les amb el pacte autonòmic per la salut mental.

I ahí estarà la part de sanitat, la part de polítiques inclusives, val?, i ahí parirem el pacte autonòmic per la salut mental que tindrà en compte les dos grans branques que han de treballar amb açò. Jo no estic d'acord amb vosté que la part social s'haja de treballar des de sanitat. És més, la majoria de professionals volen dur açò a l'àmbit social perquè prou estigmatitzada està ja la malaltia mental com per a deixar-la únicament en l'àmbit sanitari.

Vosté sap que, a diferència de la diversitat funcional, per exemple, la diversitat funcional intel·lectual que cada volta està menys estigmatitzada... Fa cinquanta anys, a les persones amb discapacitat intel·lectual se les tancava en una habitació. Això hui en dia tot el món sap que no se pot fer i que està lleig. Però les persones amb malaltia mental segueixen sent vistes amb un estigma, amb un esbiaix que no –diguem– que no és massa inclusiu. I en eixe sentit, nosaltres creiem que l'àmbit on s'ha de procurar la inclusió, ha de ser el de serveis socials, ha de ser el de la nostra conselleria. I treballar ahí la rehabilitació, els CRIS, etcètera.

Dit açò, si vol després li faig el resum, perquè vosté s'ha centrat en una de les entitats. Però vaja, estem parlant d'una estratègia centrada en la persona, en itineraris individuals, en millorar les prestacions de dependència dirigits a les persones que actualment és impossible atendre, anem a canviar el model de tuteles. Si vosté s'ha fixat en la llei d'acompanyament als pressupostos, a l'Institut Valencià d'Acció Social se li canvia el nom i és l'Institut Valencià d'Atenció Social Sanitària.

Per què? Entre altres coses perquè l'objectiu és que se faça càrrec de les tuteles de La Generalitat que superen les tres mil persones i que més d'un 60% d'elles estan afectades

per trastorn mental greu i que, quan nosaltres aplegàrem al govern, estaven deixades de la mà de Déu i és una bomba de relloteria que els trobarem entre altres tantes mines anti-persona que ens trobarem, ¿no?

Este és el gran projecte –digam–, partint d'esta conselleria, a banda de l'ampliació de places, l'ampliació de CRIS perquè, efectivament, l'ampliació de vivendes assistides més que tutelades perquè, efectivament, fan falta molts recursos, pel que vosté se centrava en el tema d'AFEMA.

Mire, efectivament, i quasi vosté s'ha donat la resposta en la mateixa interpel·lació, AFEMA és una entitat que gestiona tant el CRIS com algunes vivendes i que el contracte administratiu es va prorrogar fins al 31 de desembre de 2015. A partir d'ahí, nosaltres abans, ja, en període de prova, abans que expirara el contracte començàrem a treballar en els nous plec dels contractes amb un model nou, introduint les clàusules socials, que va fer que –digam– el procés es retardara perquè, efectivament, la introducció de novetats en els plec fa que es retarden.

Damunt, a l'abril va eixir la directiva del Parlament Europeu sobre els nous plec de tipus de clàusules administratives que ens va fer que quan ja estaven fetes vam haver d'adaptar-les a la nova directiva al mes d'abril, amb la qual cosa vam haver de tornar a començar, quan ja teníem el plec pràcticament tancant, vam haver de tornar a començar-lo.

¿Això què suposa? Això suposa que estem pagant la part contractada que té AFEMA, ¿val?, perquè AFEMA té una part que va per subvenció i una part que va per contracte; la part que va per contracte l'hem de pagar mitjançant rescabament, un rescabament és un enriquiment injust, ¿val? Val.

Aleshores –com vosté molt bé ha dit–, s'ha arribat a deure a esta entitat 500.000 euros. En este moment –jo li dic–, amb els rescabaments estem al dia, és a dir, en el contracte estem al dia fins al mes d'agost de 2016, agost de 2016, i este divendres passarà pel Consell el rescabament de setembre, ¿val?, i el d'octubre no està facturat encara. És a dir, este divendres estarem al dia.

El problema, i no dic que els treballadors no tinguen raó, la tenen, no sé per què estar treballant sense cobrar, ¿eh?, no sé per què estar treballant sense que es complisquen els drets laborals, però el problema no és que AFEMA no paga els treballadors a causa dels incompliments d'este Consell, ¿eh? La subvenció està pagada al 65%, al 65%, i falta que justifiquen la part que queda, però no podem pagar si no es justifica.

Però és que la consellera de sanitat ha fet un esforç enorme també en AFEMA, i n'hi ha un contracte, un conveni singular amb AFEMA, i no s'ha pogut pagar des de la conselleria de sanitat perquè no s'ha justificat per part de l'entitat.

¡Clar!, és que ací és molt fàcil tirar la culpa a La Generalitat en este cas, ¿eh?, però la consellera no li pot pagar, i això que accelerarem els tràmits perquè sabíem que esta entitat estava en una situació delicada, perquè no s'ha justificat. I açò de pagar sense factures, senyor Geffner, va a passar a la història, això ja no es fa.

Perquè es faça una idea (*soroll de papers*), per a un rescabament injust, per a un enriquiment injust fa falta cada mes,

cada mes: informe proposta, resolució d'inici, retenció de crèdit, informe d'intervenció delegada, informe de sotssecretària, informe d'intervenció general, informe de la comissió de sotssecretaris i secretaris autonòmics, acord del Consell i certificat de l'acord del Consell. I això són els passos que es donen tots els mesos, i malgrat això estem al dia. Divendres entrarà l'enriquiment injust de setembre, i quan es justifique la subvenció es pagarà la subvenció.

Perquè també es faça una idea, en general, les subvencions, ¿val?, que es paguen al tercer sector, ací tinc altres entitats, ¿val?, Avapace, Salut Cooperativa, Afanias, que treballen també en salut mental, per a manteniment dels centres: en el 2013, a 31 d'octubre, havien cobrat el 60%; en 2014, a 31 d'octubre, havien cobrat el 60%; en 2015, a 31 d'octubre, la meitat havia cobrat el 60% i l'altra meitat el cent per cent, ja havíem entrat nosaltres a 31 d'octubre; i en 2016, totes estes entitats, Prominus Alcoi, Paràlisi Cerebral Alacant, Afanias, tal, han cobrat el cent per cent, ¡totes!, perquè han justificat.

Li vullc dir, li pose exemples d'altres entitats perquè se n'adone la diferència entre el que es feia en el 2013-2014 i el que es fa ara. Han cobrat el cent per cent, però és que han complit amb les seues obligacions.

Aleshores, encara que La Generalitat demà pagara també el mes de setembre i, si m'apura, el d'octubre, que queda pendent, o el 35% de la subvenció que falta, *me temo que no se podria* pagar als treballadors igualment perquè me pense que els deutes que té esta entitat superen en escreix el que La Generalitat li deu perquè –com dic– estem al dia; fins a l'agost està pagat, divendres decidirem, passarà per l'acord del Consell setembre, i octubre doncs encara no ha arribat la factura o, si ha arribat, ha arribat fa molt poquet.

Estem al dia, senyor Geffner, i més comparats amb les xifres que li estic dient, i tot el que no s'ha pagat és perquè no s'ha justificat fins ara.

També li dic –i acabe, senyor president–, es va fer una gestió amb l'Institut Valencià de Finances perquè poguera finançar les bestretes a compte del que La Generalitat ha de pagar. ¿Quin és el problema? Que en el moment els treballadors han presentat un concurs de creditors, que no una demanda per salaris –i no sé qui els ha aconsellat–, cap banc i tampoc la banca pública els pot prestar diners. I este és un problema afegit que ha trencat els projectes que teníem també per a alleugerir i facilitar que els treballadors d'AFEMA cobraren.

Esta és la situació que n'hi ha fins ara i –com li dic– estem treballant per a vore si podem pal·liar la dramàtica situació, fonamentalment pels treballadors i treballadores.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Senyor Geffner, des d'on vosté vullga, des de l'escó. (Algú tus)

¿Sí? Senyor Geffner, per a acabar de substanciar la interpel·lació, té vosté la paraula.

El senyor Geffner Sclarsky:

Gracias, señor presidente.

Gracias, vicepresidenta.

Nos alegramos que empiece a haber luz en este problema, ¿eh?, porque desde el punto de vista de los trabajadores estar sin cobrar cinco meses es un problema serio, y más, no solo los trabajadores sino los usuarios que gracias, es decir, y nos tenemos que poner en el lugar también de los trabajadores que están desarrollando su labor sin recibir nada en compensación y por su profesionalidad han conseguido mantener un servicio.

Lo que pasa es que la vía de enriquecimiento injusto es una vía que tiene estos problemas de retrasos inherentes. Entonces, yo creo que justamente es una cuestión que por problemas administrativos haya voluntad política de solucionar la atención a los usuarios de estas prestaciones que hay que salvaguardar.

En ese sentido, pienso que el paso que da la *conselleria* al informarnos hoy de estos avances, en cuanto a la actualización de estas satisfacciones de enriquecimiento injusto de los dos meses que ha dicho y de que en una semana se hará el resto pues es importante. Lo que pasa es que necesitamos una solución a corto plazo y fundamentalmente una solución a medio plazo, tanto para los trabajadores como para los usuarios.

Nosotros defendemos desmercantilizar los servicios sociales, los servicios públicos, mejorar la calidad, favorecer la equidad, y con eso necesitamos estabilizar que los trabajadores y trabajadoras que realizan esta función, tan importante en sectores vulnerables de nuestra población, tengan que trabajar en un sitio con seguridad en el trabajo, ¿eh?, y que no tengan que estar preocupados porque estos trabajadores ya llevan ocho años con una situación de inseguridad en su trabajo, y son personas que por su profesionalidad han cumplido más de lo que se les puede pedir, ¿no?

Entonces, yo creo que necesitamos también voluntad política y que todos los escollos administrativos, si hay voluntad política, pienso que se podrán resolver.

Gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Geffner.

Vicepresidenta del Consell, per a respondre.

Quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyor Geffner.

En això estem, però realment en este cas no és un problema de mercantilització perquè esta es una entitat sense ànim de lucre, no és una empresa, AFEMA no és una empresa. I, per tant, en este cas no es pot parlar de mercantilització, eixe no és el problema, no és el problema en este cas, ¿no?

És cert que els rescabaments tenen un procés més lent, però li he dit que estem pagats fins a l'agost. Això és impensable, ¿eh?, açò en l'antiga administració era impensable. ¡Agost està pagant! I el divendres entra setembre, ¿per què?, perquè a més nosaltres hem d'esperar que vinga la factura, i s'han de passar tots els passos que li he dit i, després, es paga.

Els hem oferit, també, el *confirming*, ¿val? ¡Clar!, ¿quin és el problema? I el dilluns mateix va haver-hi una reunió amb els treballadors, i a tres bandes, perquè va ser una reunió que vaig proposar jo després de reunir-me amb els treballadors, que em vaig reunir fa dos o tres setmanes, que a l'haver presentat el concurs de creditors, la solució que els estaven plantejant a través de l'IVF que poguera avançar la bestreta dels diners de la subvenció i que estava pràcticament tancat eixe tema, òbviament ja no pot ser perquè ni l'IVF ni cap altre banc va avançar uns diners a una entitat que està en concurs de creditors.

¡I és que les coses es pensen abans de fer-les! I es pensa en les conseqüències que es té, perquè és que ens han lligat de mans i peus, perquè nosaltres estàvem buscant solucions, i des de l'àmbit públic com és l'IVF, i que l'IVF servira per a l'àmbit social i no per a enriquir a quatre *sanguangos* i saquejar les nostres arques públiques com ha passat en el passat. Però, ¡clar!, en el moment (*veus*), *sanguangos*, sí, i en el moment es presenta el concurs de creditors doncs ja cap banc, tampoc el banc públic, ¿val? (*Veus*)

Aleshores..., els ha fet gràcia, un *sanguango*, i ara els ho explicaré, després (*veus*), *sanguango*. No, no, no és ofensiu, és graciós, però no, no patisquen. Bé, el cas és que, estan ja revoltats ací, ¿eh?, com és dimecres per la vesprada.

El cas és que nosaltres estem al dia fins al mes d'agost, ¿val? S'avançarà el pagament al novembre de setembre, amb la qual cosa no podem dir que tenim deute perquè un mes de carència no és un deute, ¡no ho és! I la subvenció, estem a l'espera que la justifiquen, i cobraran com han cobrat les altres entitats, les altres ja tenen el cent per cent pagat.

És que el que li estic diguent és que, en este cas, nosaltres n'hi ha coses que podem estar fent regular, altres bé i altres pitjor, i jo sempre que vinc ací els reconec el que està bé, el que està pitjor i el que està regular. Però és que, en este cas, la pilota no està en la nostra teulada.

No sé la informació que es transmet als treballadors però esta informació jo no li la vaig donar als treballadors i treballadores, que jo entenc que tenen tota la raó del món d'anar a defensar els seus drets laborals perquè no n'hi ha dret. I és molt d'agrair que en les circumstàncies que estan estiguen atenent als usuaris i usuàries de la manera que ho estan fent, amb tota l'estima i amb tota la diligència, però no és causa de la conselleria en este cas i, si ho fóra, jo li ho reconeixeria, senyor Geffner, però no és el cas.

És més, malgrat no ser responsabilitat de la conselleria, perquè no estem acumulant impagaments com es feia en el

passat, hem estat intentant mediar, buscar solucions, etcètera, enviar les certificacions del Consell només es produïren perquè pogueren anar a la seua entitat bancària a aconseguir la bestreta, etcètera. Però no és en este cas responsabilitat de la conselleria, vullc que li quede molt clar.

I, en qualsevol cas, anem a continuar, anem a continuar treballant amb AFEMA per a aplegar a una solució i, sobretot, a una solució que no tinga un impacte negatiu en els usuaris i usuàries.

Moltes gràcies, senyor Geffner. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, senyor Rafael Climent González, sobre la política general de la conselleria en matèria de liberalització d'horaris comercials, que formula el diputat senyor José Salas Maldonado (GP Popular) (RE número 25.355, BOC número 84)

El senyor president:

Senyories, passariem al punt set de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al conseller d'economia sostenible, que realitza l'il·lustre diputat José Salas, en nom del Grup Parlamentari Popular, a la conselleria en matèria liberalització d'horaris comercials.

Per a formular la interpel·lació, el diputat Salas disposarà de huit minuts, en una primera intervenció. (*Soroll de papers*)

Gràcies, senyor Salas.

El senyor Salas Maldonado:

Señor *conseller*, imagino que hoy habrá visto la prensa, habrá leído, porque viene cargadita, pero es que llueve sobre mojado, y esto es lo que pasa cuando las cosas no se hacen como se deben de hacer.

Pero, señor *conseller*, mire, usted dirá «ya está éste, de nuevo, con el tema de los horarios comerciales», y sí, la verdad es que así es. Pero es que, señor *conseller*, podemos tirarnos toda la legislatura hablando de lo mismo porque usted lleva más de un año, casi año y medio, haciendo el pez. Y le aclaro, o sea, nada, nada, nada... (*Rialles*)

Eso sí, hace ya unos meses que no le oímos decir tampoco nada. Concretamente, desde el fin de semana en Torrevieja hace meses ya, donde usted la montó. Donde se iluminó o lo iluminaron. No lo sabemos.